

Mariusz Domżałski*

Uposażenie żołnierzy zawodowych

Streszczenie

Podstawowym elementem systemu wynagradzania żołnierzy zawodowych jest uposażenie zasadnicze, którego wysokość jest uzależniona od zajmowanego stanowiska, wykonywanych zadań służbowych, ponoszonej odpowiedzialności i wymaganych kwalifikacji. Składa się z uposażenia zasadniczego oraz dodatków. Otrzymanie dodatków zależy od wystąpienia określonych okoliczności. Ustawa pragmatyczna przewiduje sześć dodatków stałych, których przyznanie żołnierzowi spełniającemu wymagania wskazane przez ustawodawcę jest obligatoryjne.

Słowa kluczowe: uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, zawodowa służba wojskowa

* Kpt. mgr Mariusz Domżałski, referent prawny, 1 Brygada Lotnictwa Wojsk Lądowych w Inowrocławiu, e-mail: mariuszdomzalski89@gmail.com.

Wstęp

Gratyfikacje pieniężne otrzymywane przez żołnierzy zawodowych są podzielono na dwie kategorie. Do pierwszej z nich zaliczono uposażenie, do drugiej zaś inne należności finansowe, które zostały podzielone na dwie kategorie. Do pierwszej należą ściśle związane z pełnieniem zawodowej służby wojskowej takie, jak: nagrody i zasiłki, dodatkowe uposażenie roczne, wynagrodzenie za czasowe pełnienie obowiązków służbowych czy związane ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej. W drugiej grupie znalazły się należności związane ze śmiercią żołnierza zawodowego lub członka jego rodziny.

Dodatkowo żołnierzom zawodowym ze względu na charakter pełnionej przez nich służby ustawodawca przewidział uprawnienia związane z jej pełnieniem mające na celu zrekompensowanie trudów codziennej służby¹. Są to: dodatkowe uposażenie roczne (tzw. trzynastka), gratyfikacja urlopowa na członka rodziny oraz należności związanymi ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej. Żołnierzom zawodowym, w odróżnieniu od innych służb mundurowych, przysługują uprawnienia związane z przydziałem lokalu mieszkalnego, a konkretnie – kwoty oraz liczba norm związanych z tzw. odprawą mieszkaniową.

Uregulowania te wpływają na uprzywilejowany status społeczny żołnierzy, szczególnie w porównaniu z osobami świadczącymi pracę na podstawie kodeksu pracy².

Podstawowym uprawnieniem związanym z pełnieniem zawodowej służby wojskowej jest prawo do pobierania uposażenia. Jego wysokość zależy od zajmowanego stanowiska służbowego, wykonywanych zadań oraz posiadanych przez żołnierza kwalifikacji. Składa się z uposażenia zasadniczego oraz dodatków do uposażenia.

1 P. Szustakiewicz, *Stosunki służbowe funkcjonariuszy służb mundurowych i żołnierzy zawodowych jako sprawa administracyjna*, Warszawa 2012, s. 222–223; idem, *Świadczenia pieniężne związane z prawem do lokalu mieszkalnego emerytów i funkcjonariuszy służb mundurowych w orzecznictwie sądów administracyjnych*, „Ius Novum” 2013, nr 3, s. 168; M. Czechowski, *Prawny charakter zatrudnienia żołnierzy zawodowych*, Toruń 2016, s. 33; D. Nowak, *Służba wojskowa jako element powszechnego obowiązku obrony Ojczyzny*, „Wiedza Obronna” 2019, nr 3, s. 97–98; D. Rapała, *Zawodowa służba wojskowa w Polsce. Przyczynek do rozważań [w:] Funkcjonowanie służb mundurowych i żołnierzy zawodowych w polskim systemie prawnym. Zagadnienia wybrane*, red. B. Opaliński, P. Szustakiewicz, Warszawa 2015, s. 111–113.

2 W. Jaśkiewicz, *Rozwój sytuacji prawnej pracowników administracji państwowej w Polsce Ludowej [w:] Pracownicy w administracji w PRL*, red. J. Łętowski, Wrocław–Warszawa–Kra-ków–Gdańsk–Łódź 1984, s. 48; T. Zieliński, *Stosunek prawa pracy do prawa administracyjnego*, Warszawa 1997, s. 180–181.

Uposażenie żołnierza zawodowego

Prawo do uposażenia powstaje z dniem rozpoczęcia przez żołnierza zawodowego pełnienia zawodowej służby, wygasa zaś z ostatnim dniem miesiąca, w którym żołnierz zawodowy został zwolniony z zawodowej służby wojskowej, zaginął lub zmarł³.

Wysokość uposażenia zasadniczego jest uzależniona od grupy uposażenia, do której zostało zaszeregowane zajmowane przez niego stanowisko służbowe. Szczegółowe uregulowania uwzględniające zróżnicowanie grup uposażenia w zależności od rangi stanowiska, wykonywanych zadań służbowych, ponoszonej odpowiedzialności i wymaganych kwalifikacji zawarte są w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z 28 kwietnia 2014 roku w sprawie określenia grup uposażenia⁴.

Określenie grupy uposażenia na konkretnym stanowisku służbowym następuje podczas postępowania w sprawie wyznaczenia żołnierza zawodowego na stanowisko służbowe. Nie stanowi więc odrębnej sprawy administracyjnej⁵.

Przeciętne uposażenie żołnierzy zawodowych to wielokrotność kwoty bazowej ustalonej przez ustawę budżetową. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 8 października 2019 roku w sprawie określenia wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie żołnierzy zawodowych ustalono, że będzie ona wynosiła 3,811⁶.

Uposażenie żołnierza zawodowego powinno być odpowiednią rekompensatą na trudy związane z pełnieniem zawodowej służby wojskowej. Jednocześnie musi uwzględniać prestiż społeczny osób wykonujących ten zawód⁷.

Istotnym instrumentem zapewniającym żołnierzowi godne warunki życia są również regulacje dotyczące zaspokojenia jego potrzeb mieszkaniowych.

3 Wyrok NSA z dnia 6 sierpnia 2010 r., I OSK 274/10, LEX nr 1218290; Wyrok WSA z dnia 24 listopada 2010 r. IV SA/Wr 475/10, LEX nr 759166.

4 Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie określenia grup uposażenia, Dz.U. 2014, poz. 617.

5 Wyrok WSA z dnia 9 października 2014 r., II SA/Wa 490/14, LEX nr 1553148; Wyrok WSA z dnia 19 grudnia 2016 r., II SA/Wa 1766/16, LEX nr 2189716.

6 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 października 2019 r. w sprawie określenia wielokrotności kwoty bazowej stanowiącej przeciętne uposażenie żołnierzy zawodowych, Dz.U. 2019, poz. 1991.

7 Wyrok WSA z dnia 25 października 2010 r., II SA/Wa 1006/10, LEX nr 755009.

Sprawy te reguluje ustawa z 22 czerwca 1995 roku o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej⁸.

Uposażenie przysługuje wyłącznie z tytułu faktycznego pełnienia służby. Prawo do uposażenia przysługuje w przypadku zaistnienia wszystkich elementów stosunku administracyjnego, na którego podstawie pełni zawodową służbę wojskową.

Podstawowym elementem tego stosunku jest obowiązek świadczenia przez żołnierza służby, czyli wykonywania określonych zadań służbowych⁹.

Wyплаты uposażenia oraz innych należności dokonuje jednostka wojskowa lub instytucja cywilna, na której zaopatrzeniu finansowym żołnierz pozostaje. Odrębną kwestią jest wypłata uposażenia i określenie płatnika należności finansowych, tj. jednostki wojskowej, na której zaopatrzeniu żołnierz pozostaje¹⁰. Według stanu na 2022 rok płatnikiem zdecydowanej większości żołnierzy są terytorialnie odpowiednie wojskowe oddziały gospodarcze.

Uposażenie zasadnicze oraz dodatki o charakterze stałym są wypłacane miesięcznie z góry, tj. w pierwszym dniu roboczym miesiąca, za który przysługują. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia, w którym uposażenie stało się wymagalne. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeka w decyzji administracyjnej organ właściwy w sprawie przyznania uposażenia. Okres przedawnienia roszczenia wynosi 3 lata.

Ustawodawca w art. 73 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych wskazał, że nie ma możliwości zwrotu uposażenia i innych należności pieniężnych pobranych przez żołnierza zawodowego przysługujących mu według zasad obowiązujących w dniu wypłaty. Odmienna sytuacja występuje w przypadku zaliczenia wypłaconej wcześniej należności na poczet wypłacanej obecnie¹¹.

⁸ Ustawa z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, t.j., Dz.U. 2020, poz. 2017.

⁹ Wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2006 r., I OSK 1298/05, LEX nr 266495; Wyrok NSA z dnia 24 lipca 2009 r., I OSK 1496/08, LEX nr 554912; Wyrok WSA z dnia 29 grudnia 2009 r., II SA 797/09, LEX nr 582959; Wyrok WSA z dnia 26 marca 2009 r., II SA/Wa 1758/08, LEX nr 533554.

¹⁰ Wyrok NSA z dnia 30 listopada 2007 r., I OSK 216/07, LEX nr 427639; Wyrok WSA z dnia 11 marca 2010 r., II SA/Wa 1859/09, LEX nr 606715.

¹¹ Wyrok NSA z dnia 11 lutego 2014 r., I OSK 2952/12, LEX nr 1449910; Wyrok NSA z dnia 6 maja 2011 r., I OSK 6/11, LEX nr 990270.

Dodatki do uposażenia zasadniczego

Oprócz uposażenia zasadniczego żołnierz otrzymuje dodatki do niego (art. 72 ust. 1 ustawy o służbie wojskowej).

Za nietrafny należy uznać pogląd zawarty w jednym z wyroków Sądu Najwyższego, w którego uzasadnieniu stwierdzono: „zgodnie z treścią art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych uposażenie tych żołnierzy składa się nie tylko z uposażenia zasadniczego, ale i z dodatków do niego oraz innych należności pieniężnych, do których należą m.in. dodatkowe uposażenie roczne, nagrody jubileuszowe czy gratyfikacje urlopowe”¹². Już sama redakcja przepisu art. 73 ustawy wskazuje, że nagroda jubileuszowa czy gratyfikacja urlopowa jest „inną należnością pieniężną”¹³. Dodatki do uposażenia są enumeratywnie wskazane w art. 80 rzeczonyj ustawy i zostaną szczegółowo przedstawione poniżej. Wszystkie wymienione dodatki są obligatoryjne.

Dodatki mają zachęcić żołnierzy do pozostania w służbie i motywować ich do wzorowego wywiązywania się z powierzonych obowiązków służbowych oraz podnoszenia kwalifikacji¹⁴.

Żołnierze zawodowi otrzymują następujące dodatki do uposażenia zasadniczego:

1) dodatek specjalny za szczególne właściwości lub warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej, np. dodatek za bezpośrednią obsługę wojskowych statków powietrznych. Każdorazowo jest dodatkiem specjalnym, ponieważ zawsze łączy się ze szczególnymi właściwościami lub warunkami pełnienia zawodowej służby wojskowej¹⁵. Szczegółowe kryteria przyznawania tego dodatku ujęto w rozdziale 2 (paragrafy 4–25) rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z 28 grudnia 2016 roku w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych¹⁶. Należy w tym miejscu wskazać, że wykładnia językowa i celowościowa wyraźnie wskazuje, że żołnierz zawodowy otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie za szczególne warunki pełnienia zawodowej służby wojskowej. Uprawnienie ustawowe nie przysługuje za „gotowość” do

12 Wyrok SN z dnia 25 stycznia 2018 r., IV CSK 57/17, LEX nr 2525374.

13 Wyrok WSA z dnia 5 kwietnia 2018 r., II SA/Sz 1450/17, LEX nr 2482906.

14 W. Jarmołowicz, T. Sikora, *Status społeczny i pozycja społeczno-ekonomiczna żołnierzy zawodowych na polskim rynku pracy*, „Studia Prawno-Ekonomiczne” 2016, t. 100, s. 221.

15 Wyrok NSA z dnia 30 marca 2012 r., I OSK 1821/11, LEX nr 1218844.

16 Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 grudnia 2016 r. w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych, t.j., Dz.U. 2021, poz. 966.

wykonywania obowiązków służbowych, ale za szczególne warunki pełnienia służby¹⁷. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatków specjalnych o charakterze stałym z kilku tytułów przysługuje jeden dodatek specjalny w wyższej stawce miesięcznej;

2) dodatek służbowy za pełnienie zawodowej służby wojskowej na określonych stanowiskach dowódczych i kierowniczych lub samodzielnych albo w określonych jednostkach wojskowych. Szczegółowe kryteria przyznawania tego dodatku ujęto w rozdziale 2 (par. 26–28) wspomnianego wcześniej rozporządzenia w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych. Decyzja o przyznaniu dodatku służbowego nie ma wyłącznie uznaniowego charakteru. Stanowcze brzmienie art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z par. 28 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z 28 grudnia 2016 roku w sprawie dodatków do uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych wskazuje, że przyznanie tego świadczenia jest obowiązkiem organu wojskowego. W tej mierze rozważana decyzja ma charakter związany. Prawodawca pozostawia luz decyzyjny organom wojskowym w ustaleniu wysokości tego dodatku, wskazuje jedynie dolną i górną jego wartość oraz określa kryteria, jakimi należy się kierować podczas jego przyznawania po raz pierwszy. Za taką interpretacją przemawia użycie słowa „przyznaje” przytoczonego przepisu oraz charakter przesłanek wymienionych w tym katalogu¹⁸. Żołnierzowi zawodowemu spełniającemu równocześnie warunki do otrzymywania dodatków służbowych o charakterze stałym z kilku tytułów przysługuje jeden dodatek specjalny w wyższej stawce miesięcznej;

3) dodatek za długoletnią służbę wojskową¹⁹. Żołnierzowi zawodowemu zgodnie z par. 29 rozporządzenia w sprawie dodatków do uposażenia żołnierzy zawodowych przyznaje się dodatek stały za długoletnią służbę wojskową o charakterze stałym w wysokości: po trzech latach służby wojskowej – 3%, po sześciu latach – 6%, po dziewięciu latach – 9%, po 12 latach – 12%, po 15 latach – 15% należnego uposażenia zasadniczego oraz zwiększa się o kwotę 1% należnego uposażenia zasadniczego za każdy kolejny rok służby wojskowej pełnionej ponad 15 lat, nie więcej jednak niż do wysokości 35% po 35 latach służby;

4) dodatek motywacyjny dla żołnierzy zawodowych pełniących służbę w korpusach podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych za

17 Wyrok WSA z dnia 13 czerwca 2018 r., IV SA/Po 285/18, LEX nr 2503598.

18 Wyrok WSA z dnia 15 grudnia 2017 r., II SA/Wa 1992/16, LEX nr 2435563.

19 Zob. Wyrok WSA z dnia 7 czerwca 2016 r., II SA/Wa 2175/15, LEX nr 2113506.

uzyskanie w opinii służbowej oceny co najmniej dobrej oraz posiadanie klasy kwalifikacyjnej odpowiadającej poziomowi ich wyszkolenia wojskowego i specjalistycznego, zgodnie z zajmowanymi stanowiskami służbowymi po zdaniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną powołaną przez uprawniony organ. Szczegółowy tryb dotyczący przedmiotowego dodatku reguluje rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z 1 czerwca 2010 roku w sprawie nadawania, potwierdzania, podwyższania i utraty klasy kwalifikacyjnej przez podoficerów i szeregowych zawodowych²⁰. Dodatek ten, zgodnie z jego nazwą, powinien mieć rzeczywiście charakter motywacyjny, dlatego powinien być wykorzystywany jako instrument bodźcowego oddziaływania w kierunku wzorowego wykonywania przez żołnierzy obowiązków służbowych i być dla żołnierza zawodowego swoistą nagrodą za dobrze pełnioną służbę. Ponadto powyższy dodatek ma zachęcać żołnierzy do podnoszenia kwalifikacji poprzez pogłębianie posiadanej wiedzy i nabywanie nowych umiejętności²¹;

5) dodatek funkcyjny za pełnienie funkcji organu jednoosobowego uczelni wojskowej lub jego zastępcy albo kierownika jednostki organizacyjnej tej uczelni lub jego zastępcy;

6) dodatek kompensacyjny – przysługuje żołnierzowi wyznaczonemu przez Ministra Obrony Narodowej na stanowisko służbowe wyższe o dwa stopnie wojskowe i więcej, bez mianowania na wyższy stopień wojskowy. Jego wysokość stanowi różnicę między stawką uposażenia zasadniczego należnego żołnierzowi zawodowemu na zajmowanym stanowisku służbowym a stawką uposażenia zasadniczego otrzymywaną na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym.

Dodatki do uposażenia przyznaje, w formie decyzji, dowódca jednostki wojskowej zajmujący stanowiska służbowe dowódcy batalionu lub równorzędne (dowódcy dywizjonu lub eskadry, dowódcy okrętu II rangi lub inne stanowiska dowódców jednostek wojskowych, jeżeli stanowiska te zostały zaszeregowane do stopnia etatowego co najmniej majora/komandora podporucznika), albo wyższe – w stosunku do wszystkich żołnierzy zawodowych pełniących

20 Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawie nadawania, potwierdzania, podwyższania i utraty klasy kwalifikacyjnej przez podoficerów i szeregowych zawodowych, t.j., Dz.U. 2015, poz. 270.

21 Wyrok NSA z dnia 17 maja 2013 r., I OSK 3026/12, LEX nr 1328364; Wyrok NSA z dnia 17 maja 2013 r., I OSK 3024/12, LEX nr 1504686; Wyrok NSA z dnia 17 maja 2013 r., I OSK 3028/12, LEX nr 1557298.

zawodową służbę wojskową w podległej jednostce wojskowej, z wyjątkiem tego dowódcy i jego zastępcy (art. 104 ust. 1 ustawy o służbie wojskowej).

W stosunku do dowódców jednostek wojskowych i ich zastępców oraz żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w jednostkach wojskowych, których dowódcy zajmują stanowisko niższe niż wymienione wyżej, właściwymi organami są bezpośredni przełożeni dowódców tych jednostek (art. 104 ust. 2 ustawy o służbie wojskowej).

Dowódcy ci są kompetentni we wszystkich sprawach określonych w rozdziale piątym ustawy zatytułowanym „Uposażenie i inne należności żołnierzy zawodowych”²².

Interesującym zagadnieniem, które pojawiło się w judykaturze na gruncie rozważań dotyczących dodatków służbowych żołnierzy zawodowych, jest kwestia dodatków funkcyjnych przysługujących sędziom sądów wojskowych. Elementem niezbędnym, żeby dodatek do uposażenia był wliczany do podstawy wymiaru należności związanych ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej jest przyznanie tego dodatku przez właściwy organ wojskowy. Stąd też wniosek, że dodatki funkcyjne sędziów wojskowych sprawujących funkcje poza sądownictwem wojskowym, np. w sądzie powszechnym, nie są dodatkami w myśl ustawy pragmatycznej. Ponadto nieracjonalne byłoby obciążanie budżetu resortu obrony narodowej konsekwencjami finansowymi, które nie mają żadnego związku ze służbą wojskową²³.

Warto zwrócić uwagę na sposób ustalania wysokości uposażenia w kontekście zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby na skutek wypowiedzenia jej stosunku.

Istotnym elementem niezbędnym do ustalenia wysokości uposażenia warunkującego wysokość należności związanych ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej jest czas wypowiedzenia. W razie wypowiedzenia stosunku służby w ciągu 12 miesięcy od dnia objęcia przez tego żołnierza zawodowego wyższego stanowiska służbowego albo stanowiska służbowego o tym samym stopniu etatowym, lecz z wyższą grupą uposażenia odprawa obejmuje świadczenie pieniężne w wysokości kwoty uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego w ostatnim dniu pełnienia służby (wypłacane co miesiąc przez jeden rok po zwolnieniu ze służby) oraz ekwiwalent

22 Wyrok NSA z dnia 27 października 2010 r., I OSK 743/10, LEX nr 745308; Wyrok WSA z dnia 7 lutego 2014 r., III SA/Łd 1071/13, LEX nr 1430026.

23 Wyrok NSA z dnia 13 lutego 2013 r., I OSK 1159/12, LEX nr 1356930; Wyrok WSA z dnia 26 stycznia 2012 r., II SA/Wa 2214/11, LEX nr 1121556.

pieniężny za urlop wypoczynkowy, w tym za dodatkowy urlop wypoczynkowy niewykorzystany w roku zwolnienia ze służby oraz za lata poprzednie. Za podstawę wymiaru tych należności przyjmuje się uposażenie należne żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym (art. 97a ustawy o służbie wojskowej).

Uposażenie należne żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku służbowym to uposażenie, które przysługiwało żołnierzowi na poprzednio zajmowanym stanowisku, w dniu zajmowania tego stanowiska, zgodnie z grupą uposażenia określoną odrębnymi przepisami i zostało mu wypłacone, a nie uposażenie, które obecnie przysługuje na tym stanowisku, w związku ze zmianą przepisów dotyczących wysokości stawek uposażenia zasadniczego żołnierzy zawodowych, która nastąpiła po objęciu przez żołnierza nowego stanowiska służbowego²⁴.

Zapis tego przepisu spełnia rolę gwarancyjną, gdyż zabezpiecza przed otrzymaniem awansu wyłącznie w celu większych świadczeń związanych ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej²⁵.

Warto zaznaczyć, że terminy wypłaty uposażenia żołnierza zawodowego ze względu na jego charakter jako prawa majątkowego są elementem koniecznym sprawiedliwego wynagradzania, w związku z czym podlegają ochronie prawnej na podstawie art. 64 ust. 2 Konstytucji RP²⁶.

Na marginesie należy wspomnieć, że żołnierzowi przeniesionemu do rezerwy pobierającemu emeryturę nie przysługuje prawo do uposażenia należnego żołnierzowi w czynnej służbie zawodowej. Jest to stanowisko ugruntowane już w judykaturze²⁷.

24 Wyrok WSA z dnia 11 października 2018 r., II SA/Wa 198/18, LEX nr 2994964; Wyrok WSA z dnia 16 lutego 2017 r., II SA/Sz 1334/16, LEX nr 2252648; Wyrok WSA z dnia 15 listopada 2019 r., II SA 1475/10, LEX nr 2944968.

25 S. Chomoncik, *Ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Komentarz*, Toruń 2019, s. 243.

26 Wyrok SN z dnia 26 maja 2000 r., III RN 169/99, LEX nr 45495.

27 Wyrok NSA z dnia 14 grudnia 2009 r., I OSK 581/09, LEX nr 579179; Wyrok NSA z dnia 24 lipca 2009, I OSK 1496/08, LEX nr 554912; Wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2006 r., I OSK 1298/05, LEX nr 266945.

Bibliografia

- Chomonic S., *Ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Komentarz*, Toruń 2019.
- Czechowski M., *Prawny charakter zatrudnienia żołnierzy zawodowych*, Toruń 2016.
- Jarmołowicz W., Sikora T., *Status społeczny i pozycja społeczno-ekonomiczna żołnierzy zawodowych na polskim rynku pracy*, „*Studia Prawno-Ekonomiczne*” 2016, t. 100.
- Jaśkiewicz W., *Rozwój sytuacji prawnej pracowników administracji państwowej w Polsce Ludowej [w:] Pracownicy w administracji w PRL*, red. Łętowski J., Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk–Łódź 1984.
- Nowak D., *Służba wojskowa jako element powszechnego obowiązku obrony Ojczyzny*, „*Wiedza Obronna*” 2019, nr 3.
- Rąpała D., *Zawodowa służba wojskowa w Polsce. Przyczynek do rozważań [w:] Funkcjonowanie służb mundurowych i żołnierzy zawodowych w polskim systemie prawnym. Zagadnienia wybrane*, red. Opaliński B., Szustakiewicz P., Warszawa 2015.
- Szustakiewicz P., *Stosunki służbowe funkcjonariuszy służb mundurowych i żołnierzy zawodowych jako sprawa administracyjna*, Warszawa 2012.
- Szustakiewicz P., *Świadczenia pieniężne związane z prawem do lokalu mieszkalnego emerytów i funkcjonariuszy służb mundurowych w orzecznictwie sądów administracyjnych*, „*Ius Novum*” 2013, nr 3.
- Zieliński T., *Stosunek prawa pracy do prawa administracyjnego*, Warszawa 1997.

Salary of professional soldiers

Abstract

The basic element of the system of remunerating professional soldiers is the basic salary, the amount of which depends on the rank of the position held, the scope of performed official tasks, responsibility and required qualifications. The salary consists of the basic salary and salary supplements. The receipt of bonuses depends on the occurrence of certain circumstances. The Pragmatic Act provides for 6 permanent supplements, which are obligatory for a soldier who meets the requirements indicated by the legislator.

Key words: basic salary, salary supplements, professional military service